

DESPRE PĂDURI

O istorie neromantată, plină de semnale de alarmă

Specialiștii silvici, analizând rezultatele Inventarului Forestier Național, întocmit în anul 1984 plecând de la datele privind starea fiecărui arboret înscrise în amenajamentele silvice, au concluzionat că starea reală a pădurilor nu este corespunzătoare, respectiv, structura arboretelor în ceea ce privește clasele de vârstă este deficitară în arborete având vârsta peste 100 de ani, considerând că din păduri s-a exploatat mai mult decât creșterea reală a acestora, reușind ca în anul 1987 să se emită Legea nr. 2 privind conservarea, protejarea și dezvoltarea pădurilor, exploatarea lor rațională economic și menținerea echilibrului ecologic.

Ing. Costel Girigan

Dacă s-ar fi aplicat 10 ani cât s-a prevăzut, economia per total ar fi fost de 64 milioane mc. Pentru ca statul să aibă control asupra tăierilor în păduri, prin Legea nr. 2/1987 s-a stabilit că volumul de masă lemnoasă ce se recoltează anual se aprobă prin decret al Consiliului de Stat, acest volum fiind stabilit în limita posibilității normale a pădurilor, potrivit amenajamentelor silvice, asigurându-se evitarea dezgolirii și protejarea solului, consolidarea funcțiilor de protecție a arboretelor, stabilitatea ecosistemelor naturale, ameliorarea factorilor de climă, menținerea unor debite constante de apă și continuitatea producției de lemn.

Principiile dezvoltării durabile a pădurilor în România s-au fundamentat prin anii 80, iar din 1987 s-au pus în aplicare.

În anul 1990, prin Legea nr. 13 din 7 august se abrogă Legea nr. 2/1987 și se stabilește că volumul de masă lemnoasă ce se recoltează anual din pădurile României se aprobă prin lege.

Astfel, în anii 1991-1996 s-au aprobat a se recolta următoarele cantități:

- pentru anul 1991 - 19 milioane mc din care 3 milioane mc vor fi pentru acoperirea nevoilor locale*;
- pentru anul 1992 - 16,5 milioane mc din

care 3,5 milioane mc vor fi pentru acoperirea nevoilor locale;

- pentru anul 1993 - 15 milioane mc din care 4 milioane mc vor fi pentru acoperirea nevoilor locale;

- pentru anul 1994 - 14,5 milioane mc din care 4 milioane mc vor fi pentru acoperirea nevoilor locale;

- pentru anul 1995 - 14,4 milioane mc din care 4 milioane mc vor fi pentru acoperirea nevoilor locale;

- pentru anul 1996 - 14,6 milioane mc din care 4 milioane mc vor fi pentru acoperirea nevoilor locale.

Legea nr. 34/1996 stipulează la art. 11 că volumul de masă lemnoasă ce se va recolta începând cu 1997 se va aproba prin hotărârea Guvernului, punând astfel în aplicare prevederile art. 40 din Legea nr. 26/1996 - Codul Silvic care a intrat în vigoare pe 4 aprilie 1996.

Astfel, prin hotărâri ale Guvernului pentru anii 1997-2008 s-au aprobat pentru recoltare următoarele cantități: 1997 - 14,8 milioane mc, 1998 - 15,2 milioane mc, 1999 - 15,5 milioane mc, 2000 - 15,8 milioane mc, 2001 - 17 milioane mc, 2002 - 16 milioane mc, 2003 - 16 milioane mc, 2004 - 18 milioane mc, 2005 - 18,2 milioane mc, 2006 - 18,5 milioane

În acest sens, pentru realizarea unei repartiții teritoriale corespunzătoare a pădurilor, asigurarea potențialului productiv al acestora și păstrarea echilibrului ecologic, prin Legea nr. 2/1987 s-a interzis pe o perioadă de 10 ani efectuarea lucrărilor de exploatare a produselor principale, în unele județe integral, în alte județe pe raza ocoalelor cu structura claselor de vârstă destructurată.

Prin aplicarea acestor prevederi, în perioada 1988-1990 s-au recoltat în total 45.705 mii mc, revenind în medie 15.235 mii mc/an, față de perioada 1982-1987, când s-au recoltat în total 129.625 mii mc, revenind 21.604 mii mc/an, reducându-se astfel cantitatea de lemn care s-a recoltat în anii 1988, 1989 și 1990 cu 6,4 milioane mc/an.

mc, 2007 – 18,5 milioane mc, 2008 – 18,5 milioane mc.

** nevoi locale înseamnă asigurarea cu lemn de foc și de construcții a populației din mediul rural*

Din analiza datelor, se observă că prin hotărâri de Guvern s-au aprobat a se tăia în 1997 – 14,8 milioane de metri cubi, cantitatea crescând anual până la 18,5 milioane mc în 2006, menținându-se la această valoare până în 2008, aprobându-se a se tăia anual prin hotărâri de Guvern cu 3,7 milioane mc mai mult față de aprobările date prin lege.

Oare cine a fundamentat cifrele pentru care s-au emis hotărârile de Guvern și ce a stat la bază? Îmbunătățirea stării pădurilor din România sau cererea de lemn? Interesant ar fi dacă analiștii economici împreună cu specialiștii silvici ar analiza de câte ori s-a

modificat în fiecare an repartizarea cantităților aprobate prin hotărârea de Guvern, prin ordine ale miniștrilor.

Oare care au fost datele care au stat la baza acestor modificări, nu cumva asigurarea materiei prime pentru unii? Datele există, doar să se vrea să se cunoască adevărul.

Dar trendul ca din pădurile României să se taie din ce în ce mai mult, funcție de interese și nevoi, se desăvârșește în anul 2008, când prin Legea nr. 46/2008 – Codul Silvic la art. 59 se prevede că „volumul maxim de lemn ce se poate recolta din păduri nu poate depăși posibilitatea stabilită prin amenajamentul silvic”, precizându-se în continuare când și cum se poate depăși posibilitatea stabilită prin amenajament. Dacă luăm în considerare prevederile privind modalitatea de întocmire a amenajamentelor, putem trage concluzii cum

putem recolta „legal” lemnul de pe munții și dealurile României respectând legea, dar terenurile rămânând goale.

Dar aceasta nu este totul, avem și Inventarul Forestier Național, care s-a prezentat pe 12 noiembrie 2015 la Brașov în prezența reprezentanților ministerului, gărzilor forestiere, mediului universitar, proprietarilor de păduri, administrației silvice, industriei lemnului și industriei mobilei, ONG-urilor de mediu. Păcat că au lipsit membrii CSAT, „s-ar fi liniștit” aflând de la cei mai mari specialiști cât este de bună starea pădurilor din România: suprafața împădurită este în creștere, volumul de lemn acumulat în păduri a ajuns la 2.221.593.469 mc dublându-se față de inventarul din 1984, creșterea medie este de 7,8 mc/ha/an, creșterea anuală a volumului de lemn din păduri este de 54.265.264 mc. Dacă se respectă legislația actuală, se pot recolta în

fiecare an 54 milioane mc – doar normele tehnice privind amenajarea pădurilor și cele privind tăierile de îngrijire, alegerea și aplicarea tratamentelor se vor schimba, ținând cont de rezultatele Inventarului Forestier Național. Dacă totuși ne vom lua după europeni, se vor recolta 60% din creșterea de 54 milioane, respectiv 32 milioane față de 18 milioane, cât s-a recoltat legal în ultimii ani.

Oricum, această cantitate de 32 milioane mc (sau se poate merge până la 54 de milioane mc), care se poate recolta legal „fără să afectăm cu nimic starea pădurilor”, este cu mult mai mare decât cea stabilită de Austroprojekt în 2008, în baza unui studiu (la care au participat și specialiști silvici din România) finanțat cu bani de la BERD (300.000 de euro nerambursabili).

Austroprojekt a stabilit că din pădurile României se pot tăia anual până la 28 milioane de metri cubi, aceasta prin scăderea vârstei de tăiere, prin majorarea intensității de intervenție la rărituri și prin accesibilizarea celor peste 2 milioane de hectare, dar în 2008 nu s-a reușit.

După șapte ani, specialiștii silvici români, ce-i drept pe bani mai mulți, au reușit să convingă pe toată „lumea” că pădurile României sunt într-o stare extraordinară, au fost foarte bine gospodărite, dublându-li-se creșterea, și prin buna gospodărire s-au acumulat peste două miliarde de mc, din această cantitate putându-se recolta legal de la 32 de milioane mc la 54 de milioane mc.

Urmează o etapă „foarte grea”, de a face reclamă în mediul de afaceri forestiere, pentru ca marii investitori din Europa să se pregătească cu investiții masive în sectorul forestier, dar cred că nu este de ajuns, poate curtam și grupul Samling din Malaezia, care prin anii 1992-1993 era interesat de pădurile României.

Dacă începând din 1910, în România s-a emis primul cod silvic, dacă știința silvică s-a dezvoltat la noi, ajungând să fie recunoscută și apreciată în Europa, dacă toate pădurile au fost amenajate, prin tot acest efort de aproape 100 de ani s-a stabilit ce se poate tăia anual (când pădurile sunt într-o stare corespunzătoare,

aproape de starea normală), cantitatea de cca 18 milioane de metri cubi, iar acum, prin Inventarul Forestier Național, se șterge tot ce s-a știut, nu cumva ar trebui să-i tragem la răspundere pe cei ce s-au ocupat de problematica pădurilor aproape o sută de ani, de la academicieni, profesori universitari, specialiști în cercetare, în administrare, miniștri? Care a fost interesul lor să „ascundă” realitatea din pădurile României? Să nu mai vorbim de ONG-urile de mediu, de prințul Charles, de agenția de mediu EIA, care au prezentat atât de critic administrarea pădurilor României, considerându-le ajunse la distrugere totală, când, în realitate, starea lor este „cum nu se poate mai bună”, după cum s-a prezentat situația la Brașov, în 12 noiembrie 2015! Au multe de învățat de la silvicultorii români sau poate de la informaticienii, specialiștii în „softul” care a prelucrat datele Inventarului Forestier Național!

Oare în colectivul de specialiști care lucrează la Inventarul Forestier Național nu sunt și dintre cei care au lucrat pentru Austroprojekt, dar atunci n-au reușit?